

TANCAMENT FISCAL 2024

ALGUNES NOTES D'INTERÈS

Article nº 6 – 2024

17.10.2024

FISCAL

Manuel García

Advocat

Departament Jurídic-Fiscal

mgarcia@mallolassessors.com

Ja som a l'octubre, i un nou any hem d'afrontar la planificació del tancament comptable i fiscal.

Poca informació disposem a data actual sobre possibles modificacions fiscals de cara a final de l' exercici. El que sí que sembla és que alguna cosa es ve després de la presentació a la UE, el passat dimarts, per part del Ministeri d'Economia, de l'anomenat Pla Fiscal Estructural, que preveu un increment d'ingressos d'entre 4.500 – 6.000 milions d'Euros.

D'entrada, es planteja que dues figures impositives que tenien un caràcter temporal, el *gravamen energètic* i el *gravamen d'entitats de crèdit i establiments financers de crèdit*, passin a ser permanents, però no és suficient per cobrir aquell llindar.

Així, a l'espera de novetats en les pròximes setmanes, hem de recordar la rellevància d'una correcta qualificació comptable de les operacions, per determinar si ens trobem davant despeses i ingressos, o bé, actius i passius (en aquest sentit, serveixi d'exemple la nostra anterior publicació, signada pel meu company Albert Mallol, relativa al registre comptable dels arrendaments operatius o arrendaments financers).

A falta de reformes, sí que vull fer esment a tres "novetats" que hem de tenir en consideració en el proper tancament, tots ells pronunciaments del Tribunal Suprem que, al meu parer, són de gran calat.

a. Deduïbilitat de la retribució dels administradors.

Un dels conflictes més encarnats en l' àmbit tributari ha estat el protagonitzat per les retribucions dels administradors.

Des de la ja llunyana Sentència Mahou, l'any 2008, fins a mitjans de l'any passat i principis del present, el debat ha anat donant tombs fins que el Tribunal Suprem ha fixat una doctrina que ara assumim com a consolidada i que defuig de les idees de la teoria del vincle, del concepte de liberalitat, i de l' acte contrari a l'ordenament jurídic, en l'àmbit tributari. I ara fins i tot de la concreció estatutària.

Així, la retribució de l'administrador resultarà deduïble en l'Impost sobre Societats sempre que s'acrediti l'existència d'una prestació de serveis, relació que s'entendrà onerosa (dit de manera clara i planera, si un treballa, té tot el sentit del món que es cobri per això).

Sentència de 13 de març de 2024 (ECLI:ES:TS:2024:1622).

b. Deduïbilitat de despeses meritades en exercicis prescrits.

Sorpressiva per a qui subscriu, pel seu impacte en el principi de seguretat jurídica, però, efectivament, el Tribunal Suprem es va pronunciar a principis d'any respecte de la deduïbilitat d'una despesa imputada en un exercici posterior al de la seva meritació, l'origen de la qual era anterior als últims quatre exercicis (període legal de prescripció).

El Tribunal Suprem no veu impediment a la deduïbilitat d'una despesa comptabilitzada de manera tardana, i això amb independència del moment de la seva meritació. En qualsevol cas, sempre caldrà estar atents a la limitació del perjudici econòmic al Tresor Públic.

Una mesura que pot afectar a despeses recurrents com per exemple el de l'amortització d'actius.

Sentència de 22 de març de 2024 (ECLI:ES:TS:2024:1625).

- c. *Confirmació del caràcter vinculant de l'Informe expedit pel Ministeri d'Economia i Competitivitat (o el que el substitueixi en cada moment), a efectes d'aplicació de la deducció per R+D+i*

Sovint l'Agència Tributària genera controvèrsies que resulten sorprenents, però almenys el Tribunal Suprem sembla que ha posat les coses al seu lloc, no sense ensurt previ provinent de l'Audiència Nacional.

La regulació de la deducció per R+D+i, una de les més substancials que recull l'actual legislació de l'Impost sobre Societats, recull la possibilitat de sol·licitar un informe tècnic al Ministeri d'Economia i Competitivitat (o òrgan que els substitueixi), a l'efecte de determinar si un projecte realitzat per un empresari pot ser catalogat d'R+D+i, i si s'escau, si pot tenir accés a la deducció i en quina quantia. Aquest informe es qualifica, per la mateixa norma fiscal, com a vinculant per a l'Agència Tributària.

Doncs bé, el Tresor Públic no només havia arribat a qüestionar el caràcter vinculant d'aquests informes, sinó que la mateixa Audiència Nacional havia avalat aquesta tesi.

Ha estat el Tribunal Suprem el que ha hagut d'apaivagar la situació, tornant a situar les coses al seu lloc.

Així, els informes obtinguts i avalats pel Ministeri, tenen caràcter vinculant i no poden ser qüestionats per l'Agència Tributària, que haurà d'estar al seu contingut.

Sentències pendents de publicació, si bé consta una Nota de premsa a la pàgina del Poder Judicial del passat dia 15 d'octubre.

Si necessites d'una anàlisi preliminar del tancament de l'exercici per optimitzar l'aplicació d'incentius fiscals i els teus resultats financers, a MALLOL ASSESSORS disposem d'un equip que pot auxiliar-te.